

66/1
ЩАВЪ НА ДѢЙСТВУЮЩАТА АРМИЯ.
УПРАВЛЕНИЕ НА ИНЖЕНЕРНИТЕ ВОЙСКИ.

ТАЙНО.

СРѢДСТВА
ЗА
БЛИЗЪКЪ БОЙ

СОФИЯ
ДЪРЖАВНА ПЕЧАТНИЦА
1917

ЩАБЪ НА ДЪЙСТВУЮЩАТА АРМИЯ.
УПРАВЛЕНИЕ НА ИНЖЕНЕРНИТЪ ВОЙСКИ.

ТАЙНО.

СРЪДСТВА

ЗА

БЛИЗЪКЪ БОЙ

СОФИЯ

ДЪРЖАВНА ПЕЧАТНИЦА

1917

Срѣдства

за близъкъ бой.

I. Ръчни бомби.

Общи положения.

1. Ръчната бомба е също тъй важна за близкия бой, както пушката и пистолета. Всѣкой войникъ отъ всичкитѣ родове оружия трѣбва да бѣде обученъ въ хвърляне на ръчни бомби и въобще да бѣде запознатъ съ естеството на боя съ ръчни бомби.

2. За успѣха на боя съ ръчни бомби иматъ рѣшающе значение точността, далечината и скоростта на хвърлянето, които проявява всѣкой отдѣленъ войникъ; важно е също да се уреди подвоза на бомбитѣ. Едно кратко но силно нападение съ бомби е често достатъчно да се умаломощи неприятеля.

3. Бомбитѣ съ дръжки (бухалки) не се прѣскастъ на парчета. Яйцеобразни бомби даватъ голѣмо число парчета и поради удобната си форма и малкото тегло могатъ да се хвърлятъ на далечъ. Вслѣдствие голѣмото число парчета, на които се прѣскастъ яйцеобразнитѣ бомби, трѣбва да се хвърлятъ по възможностъ отъ закрития. Употрѣбяванитѣ по настоящемъ въ армията ръчни бомби иматъ запалки на

време. Крайните бомби действуватъ приблизително както яйцеобразните.

А т а к а.

4. При атаката ръчните бомби иматъ назначение да поразяватъ противника задъ закритието, гдѣто той е недостигаемъ отъ другитѣ оръжия и по такъвъ начинъ да го заставятъ да се откаже отъ по-нататъшна защита.

5. Съ бомби може да си служатъ всички войници при атаката. Специално за войници отъ Шурмова частъ снаряжението съ ръчни бомби е различно споредъ възложената ѝ задача. Обикновено се прѣпоръчва слѣдното снаряжение: безъ рапици и патронташи (патронитѣ въ джобовѣтъ на куртката или въ хлѣбната торба), стоманена каска, пушка или карабина окачена на рамо или пѣкъ вмѣсто тѣхъ пистолетъ, 2 обикновени торби съ ръчни бомби прѣзъ рамо, или въ особенни чанти за ръчни бомби, шанцовъ инструментъ, маски противъ отровни газове, торба съ хлѣбъ и матерка за вода.

6. Въ специални шурмови части обикновено всѣкой войникъ включително и водачитѣ имъ получаватъ отъ 6—8 бомби съ дръжки, или малко повече яйцеобразни бомби. Отдѣлни войници или група такива, които има да извършватъ специална задача въ най-важния моментъ на близкия бой, получаватъ по-голямъ количества ръчни бомби.

7. Ако нападателя при атаката бѣде обстрѣлянъ отъ разстояние равно на далечината на хвърлянето на бомбитѣ, то всички войници — бомбиери хвърлятъ бомби върху неприятелския окопъ, очакватъ експлозията имъ лежешкомъ и слѣдъ това се хвърлятъ безъ колебание въ окопа.

Ако при тази операция групата се натъкне на пѣкое недостатъчно разрушено прѣпятствие, то

трѣбва да се прѣмахне съ по-голямъ число ръчни бомби.

При атакуване на единични неприятелски постройки, напр. на фланкирующа съоръжения, или при прѣчупванията на неприятелския окопъ, обикновено само нѣколко войника хвърлятъ бомби, а останалитѣ войници подаватъ бомби на хвъргачитѣ и ги охраняватъ.

8. Атаки съ ръчни бомби като отдѣлни задачи (усилена рекогносцировка, заемане на трапища отъ мини, отнемане на малки окопни участъци, блокаузи, малки горски парцели, дворища) трѣбва да бѣдатъ най-грижливо подготвени и да бѣдатъ подкрѣпавани отъ други оръжия (картечици, минохвъргачи и артилерия).

9. Трѣбва да се взематъ особенни мѣрки за подвоза на ръчните бомби.

О т б р а н а.

10. Най-доброто оръжие за отбиване на неприятелския шурмъ е картечинната и пушката, тъй като хвърлянитѣ противъ шурмующия противникъ ръчни бомби съ запалки на време експлодиратъ обикновено късно, когато той вече е прѣминалъ опасната зона; значи тѣ нѣма да му причинятъ никакви загуби.

Когато стрѣлбата съ пушка е недействителна или когато неприятеля се е зачѣзидилъ въ нѣкое мъртво пространство, въ дупка отъ експлодирала граната и др. подобни, гдѣто куршумъ не може да го удучи, най-послѣ когато на нѣкое мѣсто противника е успѣлъ да проникне въ нашия окопъ — въ тия случаи употреблението на ръчните бомби ще бѣде отъ голѣма полза.

11. Опитни бомбиери се поставятъ на мѣстата, гдѣто ходовѣтъ за съобщение влизатъ въ бойнитѣ окопи, послѣ въ точкитѣ на кръстосването на окопитѣ,

на близо до картечните, предназначени за фланкиране и най-послѣ на близо до ротния и взводния командири, като тѣхна непосредствена резерва.

12. Съобразно съ горното расположение на бомбиеритѣ се разпрѣдѣлят и ржчнитѣ бомби; обаче, трѣбва да гледаме, щото тѣ да се намиратъ подъ ржка въ всички други части на позицията.

13. Ржчнитѣ бомби въ най-прѣднитѣ линии трѣбва да бждатъ напълно готови, снабдени съ запалкитѣ си и положени въ водонепропускаеми сандъци, които сж поставени въ ниши, издълбани въ прѣдната стѣна на окопа. Когато се очаква дѣйствие, прѣпоржчва се на всѣкой войникъ отъ прѣдната линия да се дадатъ ржчни бомби.

Изпратенитѣ напрѣдъ патраули и постове носятъ всѣкога ржчни бомби.

14. Други запасни ржчни бомби се държатъ въ заднитѣ линии и позиции, както и въ ходоветѣ за съобщение, въ специални ниши, или противопогранатни помѣщения. Нужно е пѣтицата, които водятъ къмъ складоветѣ съ ржчни бомби, да сж точно означени, а сжщо и пощю вѣрме да се познаватъ.

15. До блиндажитѣ за близкитѣ и далечни резерви се складиратъ достатъчно количество ржчни бомби, за да располагатъ войскитѣ съ такива при произвеждането на контра атака.

16. Команднитѣ и наблюдателни пунктове, пѣздата на противошурмовитѣ орждия, батарентѣ, минохвѣргачнитѣ позиции и пр., трѣбва да иматъ извѣстно количество ржчни бомби за самозащита.

Складиране и транспортъ.

17. Масово помѣстване на зарядени и снабдени съ запалки ржчни бомби не се допуща.

18. Ржчни бомби безъ запалки могатъ да се държатъ въ заднитѣ позиции до 400 парчета въ про-

тивогранатни помѣщения, въ които обаче не бива да се поставятъ запалкитѣ имъ. Жилищни помѣщения трѣбва по възможностъ да отстоятъ най-малко 20 м. отъ подобни складове.

19. Ржчнитѣ бомби се носятъ или въ опакованитѣ сандъчета, съ които сж изпратени отъ фабриката — тѣзи сандъчета не се отварятъ прѣди употреблението — или въ торби и малки кутии. Бомбитѣ се носятъ отдѣлно отъ запалкитѣ и капсюлитѣ, които, заключени въ кутии, се носятъ отъ специални хора. Бомбитѣ Одринѣ иматъ запалкитѣ си винаги, но капачето прѣдпазва капсула отъ възпламенение.

Само прѣдъ боя бомбитѣ се носятъ напрѣдъ снабдени вече съ запалкитѣ си, а именно бомбитѣ се носятъ въ торби съ по 6—8 бомби, всѣкой войникъ носи 4 такива торби прѣвъ рамената си, а лѣцеобразнитѣ бомби (а сжщо и ако има кржгли и лѣщеобразнитѣ бомби) се носятъ обикновенно въ сандъчета съ отдѣления за всѣка бомба.

Ако ржчнитѣ бомби се возятъ съ кола или дековилна линия, то въ тѣхъ (колата, вагончетата) не бива да се товарятъ други взривни материали.

20. Всѣкой началникъ, въ допълнение на настоящето наставление и въ зависимостъ отъ положението и мѣстнитѣ условия, издава специална наредба относително попълването, подвоза и разпрѣдѣлението на бомбитѣ, снабдени и още неснабдени съ запалки и най-послѣ прѣпоржчва мѣрки при транспортитѣ.

По такъв начинъ ще могатъ да се избѣгнатъ нещастни случаи, непричинени отъ неприятелски огнь, а съ това ще се усили вѣрвата на войскитѣ къмъ ржчнитѣ бомби.

Ржчнитѣ бомби въ складоветѣ се оставятъ въ тѣхнитѣ сандъчета, въ които сж доставени. Ако по пѣкоя причина се извадятъ изъ тѣхъ, то запалкитѣ и незаряденитѣ ржчни бомби трѣбва да се държатъ

отдѣлно. Относително поставянето на запалките въ складоветѣ се издаватъ специални нареждания.

21. Войскитѣ трѣбва да се научатъ да пазятъ ржчнитѣ бомби също така, както оржжието си. Всички началници сж отговорни за това, щото ржчнитѣ бомби да не се употребяватъ за никаква друга цѣль освѣнтъ за тази, за която сж опредѣлени.

Обучение.

22. Цѣльта на обучението трѣбва да бѣде: пълна сигурностъ при употреблението на ржчнитѣ бомби, твърдо убѣждение, че ржчната бомба, правилно употребена, е съвършено безопасна за бомбиера; безусловно довѣрие въ дѣйствието и успѣха.

23. Обучението трѣбва постоянно да продължава съ най-голѣма настойчивостъ.

Упражненията трѣбва често да се прѣдприематъ въ пълно снаряжение и при различно врѣме, тъй като дъжда, вѣтъра и студа влияятъ върху сигурността и далечината на хвърлянето.

За да се възбужда въ войницитѣ любовъ къмъ хвърлянето на бомбитѣ и съревнование, прѣпоръчва се най-добритѣ бомбиери да получаватъ малки прѣимущества по службата или награди.

Много дълги упражнения трѣбва да се избѣгватъ. Добъръ е да се устроява спортъ въ надхвърляне съ бомби.

24. Инструкторитѣ — офицери и подофицери трѣбва да бѣдатъ запознати съ всички детайли и да притежаватъ по възможностъ практическа бойна опитностъ.

Като бомбиери трѣбва да бѣдатъ обучени всичкитѣ войници, също така подофицеритѣ и офицеритѣ до ротния командиръ.

Въ пѣхотата и пионеритѣ се избиратъ особено сръжнитѣ и безстрашни войници, които се обучаватъ специално и послѣ образуватъ штурмующи колонни.

25. Упражненията се извършватъ на специаленъ плацъ, на който се правятъ наши и неприятелски позиции съ всичкитѣ имъ подробности включително и резултатитѣ отъ боя (гранатни трапчинки, заринати части отъ окопитѣ, разрушени прѣпятствия и пр.). Войскитѣ си приготвятъ такива плацове не далечъ отъ жилищнитѣ имъ помѣщения. Тамъ трѣбва да може да се упражнява хвърлянето по разнообразна мѣстностъ. Образецъ отъ такъвъ плацъ показва черт. 1.

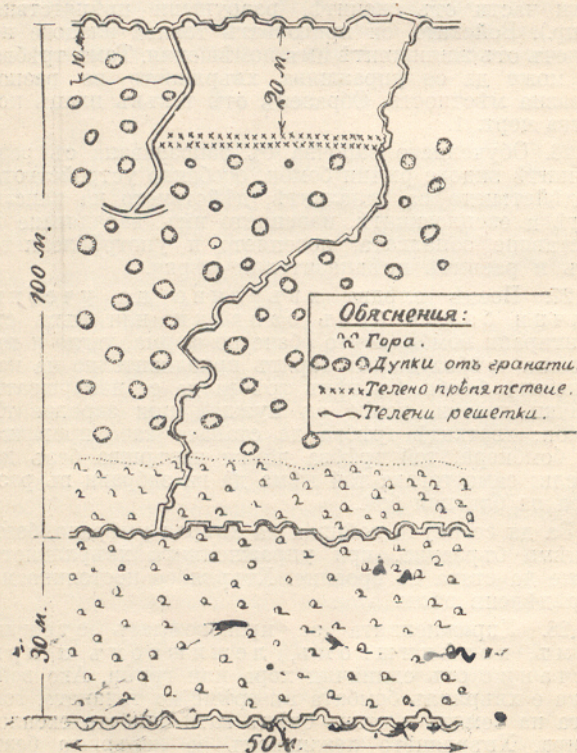
26. Обучението започва съ запознаване съ различнитѣ видове ржчни бомби, особено устройството и дѣйствието на запалкитѣ, дѣйствието на капсулитѣ и експлозивитѣ, пазението имъ, зарядяване и поставяне запалката, посенито и употреблението имъ и разнитѣ прѣдпазителни мѣрки.

27. Послѣ слѣдва хвърляне на учебни ржчни бомби безъ запалки, или пъкъ съ имитирани бомби, които обаче по форма, тегло и голѣмина трѣбва да отговарятъ приблизително на истинскитѣ бомби. Съ тѣхъ трѣбва да се извършватъ всички хватки, които сж нуждни при заряденитѣ бомби; хваткитѣ трѣбва да станатъ като привычка на бомбиера, той трѣбва да ги извършва безъ да мисли; само тогава той нѣма да ги забрави въ разгара на близкия бой.

За да се научи войника да хвърля умѣрено, безъ голѣмо бързание, при упражненията хвърлянето може да става по броение. Хвърля се постоянно по опредѣлени цѣли.

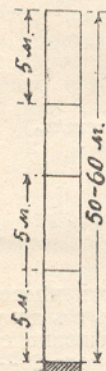
28. Упражненията се произвеждатъ стоишкомъ, колѣнншкомъ, лежишкомъ и при тичание отъ единични хора или групи. Ако войника е хвърлил бомбата въ врѣме на тичането, той лѣгва на земята и става слѣдъ като бомбата експлодира. Хвърлянето лежишкомъ се извършва безъ повдигане или съ малко повдигане до колѣната; при

Чер. 1.

последния начинъ бомбата се запалва лежишкомъ слѣдъ това войника се повдига малко, хвърля бомбата и пакъ лѣга.

Чер. 2.

Мѣсто на бомбиера.

Чер. 3.

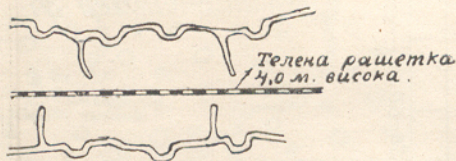
29. За далечно хвърляне войниците се упражняватъ върху пригответо платно споредъ черт. 2. Войниците хвърлятъ бомбитъ по единично и достигнатитъ разстояния се отбѣлзватъ. При това хвърляне трѣбва да се спази направлението. Бомби, които паднатъ странично отъ платното, не се смѣтатъ.

30. На учебния плацъ споредъ черт. 3 войника хвърля бомбата по команда на подофицера къмъ означеното отъ него дървено търкало съ учебни бомби съ запалки. Той трѣбва бързо да обхваща цѣлѣта и да хвърля. Цѣлѣта на обучението е достигнатата, ако бомбата падне около 1-0 м. отъ означеното.

ната точка и запалката се възпламени непосредствено слѣдъ това.

Това упражнение се повтаря по-послѣ изъ за-
критие съ зарядени рѣчни бомби.

Чер. 4.

31. Особено значение има упражнението въ хвърляне на бомби отъ единъ окопъ въ други. Правятъ се два стрѣлковы окопа съ нѣколко сани ровчета споредъ черт. 4, съ разстояние около 20—30 м. Отначало се заема само единия окопъ, по-послѣ и двата. Употрѣбаватъ се учебни рѣчни бомби съ и безъ запалки.

Отъ начало се обучава по единично хвърлянето въ неприятелския окопъ, а именно съ такъвъ расчетъ по отношение на врѣмето, што неприятеля да не може да изхвърли бомбата на задъ. Слѣдъ извѣстно упражнение трѣбва войника, находящъ се въ противоположния окопъ, да се обучава бързо да се закрива отъ бомбата. За постигание голѣмъ жгълъ на падавето, между окопитѣ се прави една рѣшетка, около 4-0 м. висока или на 4-0 м. високи дървени стѣлбове се опъва една връвъ, надъ които трѣбва да се хвърлятъ бомбитѣ.

При хвърлянето на групи се заематъ двата окопа. Най-първо хвърля едната група, послѣ другата. Ако войниците сж особено сръчни, могатъ и двѣтъ групи да хвърлятъ едновременно.

Хората не бива да заставатъ въ окопа много на гъсто, защото въ такъвъ случай тѣ си прѣчатъ единъ на други и не могатъ достатъчно да се закриватъ, когато бждатъ замѣрени съ бомби. При всѣко упражнение въ окопитѣ трѣбва строго да се гледа да не би войника при размаха съ ржката си да удари бомбата въ стѣната на окопа и да я изтърве изъ ржката си.

32. Както отъ окопъ до окопъ, сжщо отъ сана до сана се произвеждатъ упражнения, отъ началото безъ прѣградна рѣшетка, а послѣ надъ такива. Такива неприятелски рѣшетки се унищожаватъ съ бомби снабдени съ телени куки; бомбата се закача на рѣшетката, експлодира и я разрушава.

По сжщия начинъ се упражнява хвърлянето на бомби отъ една дупка отъ граната въ друга.

33. Налага се особено обучение въ хвърляне на бомби между дървета и дървени стѣлба къмъ опрѣдѣлена цѣль.

34. Щомъ войницитѣ добиятъ достатъчна сръчностъ въ хвърляне на учебни бомби, обучението се започва съ зарядени такива, най-първо по единично, а послѣ на групи.

Войницитѣ трѣбва да умѣятъ съвършено да се закриватъ по начинъ, който да отговаря на условията въ боя (окопни траверси, гранатни дупки и пр.). Зрителитѣ трѣбва сжщо да сж закрити. Инструкторитѣ трѣбва, обаче, да стоятъ на такова мѣсто, што да могатъ добръ да наблюдаватъ и ржководятъ обучението. Прѣдпазительнитѣ мѣрки не бива да пораждатъ страхъ въ войницитѣ. Отъ друга страна трѣбва непремѣнно да се избѣгватъ нещастни случаи, за да не губи войника вѣрата въ ржчната бомба (гл. пунктъ 22).

35. Обучението се счита за привършено, когато войника е хвърлил съ успѣхъ нѣколко зарядени бомби.

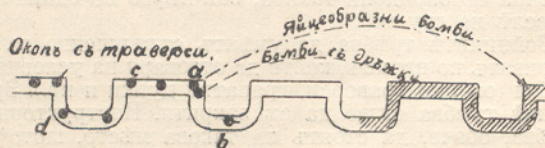
36. За да могатъ войниците да използватъ неприятелскитѣ рѣчни бомби, намѣрени въ прѣвзетитѣ окопи, нужно е да бждатъ обучавани и съ такива бомби. Ако спечеленитѣ неприятелски бомби не може да се употребятъ за дѣйствиe отъ войскитѣ, тѣ се отнасятъ назадъ и се прѣработватъ въ учебни бомби.

37. Слѣдъ свършване на прѣдписаното програмно обучение се произвеждатъ упражнения съ опредѣлени задачи, напр. произвеждане проривъ въ окопната линия, върху блокхаузи, картечни гнѣзда и пр.

38. Произвеждането проривъ на окопитѣ се упражнява най-първо въ прави участъци, послѣ въ змиеобразни, зигзагообразни, а така също и между гранатнитѣ дупки. Упражнението се произвежда по слѣдния начинъ:

Групата заема мѣсто споредъ черт. 5, 6 и 7.

Черт. 5.

Хвърлятъ само двамата войници а, а именно единия обстрѣлва съ бомби съ дръжка съединя траверсъ, а другия хвърля яйцеобразни бомби въ по-нататъшната частъ на неприятелския окопъ, за

да се прѣчи тамъ на неприятели да докарва нови рѣчни бомби. Началника на групата, б, наблюдава хвърлянето, като стои въ страни и дава заповѣди относително далечината на хвърлянето. Освѣтъ това той охранява съ пушката си групата отъ не-

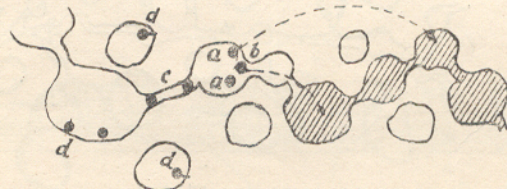
Черт. 6.

Окопи на зигзагъ.

Черт. 7.

Окопъ отъ дупки, образувани отъ гранати.

приятелско нападение отъ прѣдъ. Войникитѣ за свързка при с подаватъ бомби на прѣдъ. Остатѣка отъ групата при d носятъ рѣчни бомби и охраняватъ

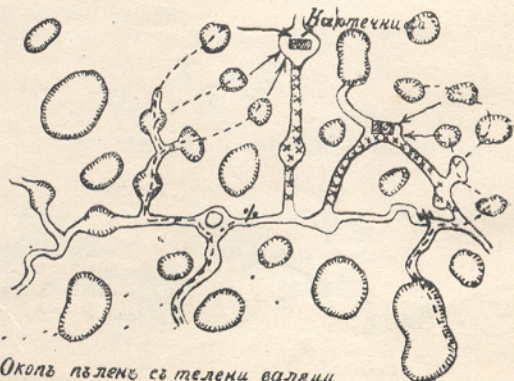
цѣлата група съ оружieto си отъ неприятелския фланговъ ударъ. Ако попаднатъ въ окопа ни неприятелски бомби, то войниците трѣбва да ги отбѣгнатъ като се размѣстятъ умѣло въ окопа.

Упражнението се повтаря, като се заема и противната страна. Загубитѣ се констатирайтъ отъ вѣщи лица.

39. Атака върху блокхаузъ или картечно гнѣздо.

За това упражнение се приготвя една постройка споредъ черт. 8.

Черт. 8.

xxxxx Окопъ пълненъ съ телени валици, испански вѣдаци и засѣки оплѣтени съ телъ.

Единъ или двама стрѣлци или една картечница обстрѣлватъ непрѣкъснато неприятелската картечница или блокхаузъ, а другитѣ хора отъ групата, като обикалятъ въ страни и използватъ гънкитѣ на мѣстността, се приближаватъ къмъ неприятеля въ флангъ и тилъ. Тѣ започватъ да хвърлятъ бомби къмъ бойницата и входа на неприятелската постройка, до като противника се унищожи, слѣдъ което постройката се заема.

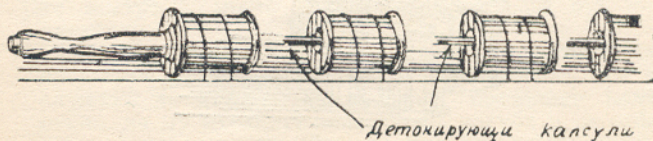
40. Пунктове 29 и 32 не трѣбва да се считатъ като прѣдписания, които непрѣменно да се слѣдватъ при обучението, а само като общи укажвания какъ да се произвеждатъ упражнения, които изобщо на всѣкъ прѣслѣдватъ една и съща цѣль.

Разрушаване на прѣпятствия.

41. Въ случай на нужда, ако нѣма други експлозивни срдства, ржчнитѣ бомби могатъ да се използватъ за разрушение на прѣпятствия. Тѣ сж съвършено негодни за мини въ земята.

42. Единъ продълженъ зарядъ може да образува една улица прѣзъ теленото прѣпятствие.

Черт. 9.

Взема се една летва или прѣтъ, дължината на които да отговаря на широчината на теленото прѣ-

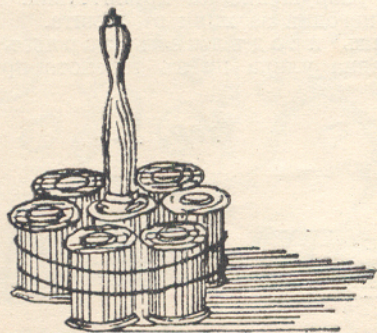
пятствие и се връзват на тях бомбитѣ, на които дръжкитѣ сѣ извадени: при това се гледа, што по между имъ да остане около 15 с.м. празно пространство.

За прѣдаване на детонацията въ всѣко отвѣрстие на бомбитѣ се поставя по единъ капсулъ, който се закрѣпя съ една клѣтка.

Двама войника носятъ заряда пѣлзишкомъ на прѣдъ и го мушкатъ подъ прѣпятствието, или го хвърлятъ върху него. Заряда се приготвя за взривъ, като се завинти една дръжка съ капсулъ въ последняя бомба. гл. черт. 9.

Последния капсулъ се възпламенява съ една дълга връвъ изъ нѣкое закритие.

Чер. 10.

43. Сърѣдоточенъ зарядъ се приготвя, като се поставитъ 6 бомби около една сѣдняя бомба и се свържатъ добръ. Въ такъвъ случай не е нужно всѣка бомба да има капсулъ (гл. черт. 10).

Единъ войникъ пропѣзлява на близо до прѣпятствието, приготвя заряда за взривъ (като завинти дръжката съ капсулъ), изтегля връвта и хвърля заряда въ сѣдната на прѣпятствието.

44. Когато се иска да се разруши рѣшетъчно телено прѣпятствие, приготвя се единъ малък продълженъ зарядъ, който се закача приблизително по сѣдната на прѣпятствието, послѣ чрѣзъ тегляние на връвта се възпламенява.

Ако това не е възможно, то се хвърля въ прѣпятствието отдѣлни бомби, снабдени съ телени куки.

Рѣшетъчното прѣпятствие и засѣки могатъ да се разрушатъ, като се приготвятъ сърѣдоточени заряди и се хвърлятъ непосредственно прѣдъ или задъ прѣпятствието.

II. Гранатохвъргачи.

45. Гранатохвъргачитѣ се употребяватъ за обстрѣлване на такива цѣли, които не могатъ да се достигнатъ съ рѣчни бомби. Тѣхната дългобойность достига до 300 м., странично разсѣйване отъ 3 до 5 м., разсѣйване на дълбочина до 50 м. Тѣ се разполагатъ въ групи отъ 2—6 аппарата, ако е възможно да фланкиратъ цѣльта. Скоростъ на стрѣлбата въ минута е 6 изстрѣла. Главното прѣимущество на гранатохвъргачитѣ прѣдъ минохвъргачитѣ е това, че изстрѣла много трудно се забѣлѣзва отъ неприятеля.

46. При отбраната гранатохвъргачитѣ се поставятъ въ най-прѣдната линия или задъ нея и служатъ да държатъ неприятеля постоянно подъ огънь, да му нанасятъ всѣки денъ загуби и да прѣчатъ на работата му. Това се постига чрѣзъ непрѣкъснатъ единиченъ огънь, или чрѣзъ внезапентъ кратковрѣменентъ масовъ огънь прѣзъ деня и прѣзъ нощта.

При атака отъ страна на неприятеля гранатохвъргачитѣ даватъ прѣграденъ огънь, който прѣчи на неприятеля да проникне въ позицията, или, ако е проникналъ то непрѣкъснатия огънь по зае-тата отъ него частъ отъ окопа го принуждава да я напусне.

Необходимо е често мѣняване на разположе-нието на гранатохвъргачитѣ.

47. При атака отъ наша страна гранато-хвъргачитѣ даватъ отлично средство за подготвяне на избраната за проникване точка, като прѣди шурма къмъ нея се отправя масовъ огънь, особено тогава, когато нашата артилерия, поради близостта на двѣтѣ позиции не може достатъчно да обстрѣлва най-прѣдната неприятелска линия.

При напрѣдването гранатохвъргачитѣ слѣдватъ подиръ шурмовитѣ колони за да могатъ бързо да се поставятъ въ застата линия или въ близкитѣ гра-натни душки, отъ гдѣто обстрѣлватъ заднитѣ не-приятелски линии и съдѣйствуватъ при отбиванieto на контра атакитѣ.